

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 330. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960708064/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

51. Fabel.

En u-rimelig Maade at trøste paa.

En Mand havde engang af en Hændelse mistet sin Næse. Adskillige Venner lode sig indfinde for at trøste ham, og at formane ham til at skikke sig med Taalmodighed udi denne U-lykke; men een af dem meente, at saadan almindelig Maade at trøste paa vilde ikke forslaae, og derfor hittede paa noget, som han troede at kunde have meer Eftertryk. Han sagde: Ingen U-lykke er saa stor, at jo noget Godt deraf flyder: Ved denne U-lykke følger denne Fordeel, at Patienten herefter bliver befriet for tvende Udgifter, nemlig paa Snus-Tobak, og paa Tørklæder.

Det er troeligt, at Patienten fandt ikke nogen Lettelse af saadan Trøst.

52. Fabel.

En Kunstners Belønning.

En stor Kunstner anmeldede sig engang hos en Konge for at vise Prøve paa sin store Behændighed, ventende derfor en stor Belønning. Konsten bestod derudi, at han kastede Erter igiennem et stort Naale-Hoved, og det med saadan Vished, at det aldrig mislyngede for ham. Kongen kunde ikke andet end forundre sig over denne store Behændighed: Men, saasom Konsten havde kostet stort Arbejde og mange Aars Øvelse, og dog var til ingen Nytte, lod Kongen ham alleene forære en Skieppe Erter.

Historien viser, at de, som anvende megen Tiid og Arbejde paa at excellere udi u-nyttige Ting, kand tilvejebringe sig Admiration, men tillige Foragt.

53. Fabel.

Muldvarpens Hovmod.

Jeg haver fortaalt om den Tvistighed, som reisede sig mellem Tigeren og Leoparden, og som brød ud til en

MORALSKE FABLER

aabenbare Kriig; Jeg haver ogsaa viist, hvoraf samme Tvistighed reyste sig, nemlig efterdi enhver af dem meenede, at Solen formørkedes for sin skyld. Da Historien af denne Kriig og dens Aarsag siden blev fortaalt til en Muldvarp, sagde den: O hvilke daarlige og forfængelige Creature! Hvis jeg havde talet med dem, vilde jeg have forhindret denne blodige Kriig. Thi Formørkelsen gik ikke nogen af dem, men mig alleene an, efterdi min ældste Søn samme Dag blev ihjeltraad af en Hyrde-Dreng. Saadanne Tegn haver jeg een og anden gang merket ved ulykkelige Hændelser i min Familie: Thi nogle Dage for min Hustrues dødelige Afgang lod sig see en skrækkelig Comete paa Himmelen.

Fabelen lærer, at det alleruselste Creatur, ja en Madike eller Mide kand have lige saa høye Tanker om sig som en Keyser.

54. Fabel.

Den kronede Hest.

Udi de Olympiske Leege, som fordum holdtes i Græchenland, kieppedes Folk med hinanden paa adskillige Maader, nogle ved at løbe til Maais, andre ved at sigte, andre igien ved at slaaes og brydes. De som udi saadanne Leege stode sig best, blev ziirede med Kroner. Diogenes, som en og anden gang havde anseet disse Leege, meenede, at Ære alleene burdte erhverves ved Dyd og ikke ved Legems Styrke, og at Achilles ikke burdte holdes ærværdigere end en stærk Arbeyds-Karl eller en Biørn. Hvorudover, da han engang saae to Heste at slaaes, kronede han den Hest, som fik Overhaand.

Historien viser, at et Menneske distingveres alleene ved Dyd og Forstand.